

Veertiende dictee van Lisse

auteur: Jeanette Loos

Leuteren

Nederlanders staan bekend als authentieke koffieleuten. Een bakkie troost met een froufroukje is zo oud-Hollands.

De cafeïne, ook in een cappuccino, maakt de tongen los, over het abominabele weer, de voluptueuze collega met de te kleine pardessus en natuurlijk voetbal. De speelstijl catenaccio en de hatrick worden op maandagmorgen bij het espressoapparaat bediscussieerd.

Bij theeleuten gaat dat anders. Zenboeddhisme en thee zijn in China verbonden door een Indiase monnik. Daarom zet thee ons aan tot filosofische mijmeringen.

Het theezakjeslabeltje met vragen helpt daar heden ten dage bij. Welke gave zou je willen hebben? Ik drink groene thee, zonder theïne en met veel antioxidanten, denk en beantwoord: vredestichter.

Deze momenten van rust hebben bierdrinkers niet. Zij zetten ook geen boom op over oscillatie of survivallen. Water, mout, gist en meegekookte hopbellen zorgen al gauw voor slap geouwehoer.

Wijndrinkers praten met de sommelier over vinificatie, tannine en de afdrank. Waterdrinkers houden na hun excretie causerieën met de toiletjuffrouw.

Caseïne in koemelk leidt tot farmaceutische gesprekken met de huisarts. Smoothiedrinkers, vaak ook smörrebröd- en gojibeseters, converseren erop los in de sportschool.

Kortom, hoe u socializet komt door hetgeen u drinkt.